

udtrykkelig i Dag: Tag blot god Tid dertil, det haster ikke, I skal endelig ikke overile jer med dette Arbejde! Dette kan jeg jo kun opfatte som en smuk Tillidsærklæring fra det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og hans Medforslagsstillere, og saa meget mere maa jeg naturligvis beklage, at det synes, som om de ærede Forslagsstillere ikke selv vil stemme for deres Forslag. Naar dette Forslag imidlertid overhovedet er kommet frem, og naar det ærede Medlem Hr. N. Neergaard overhovedet har faaet Lejlighed til at holde den Tale, som han har holdt her i Dag, forekommer det mig, at han har mere Grund til Taknemmelighed end til atukke paa, at det er ham, der viser os Barmhjertighed, thi den Tale havde jo simpelt hen været umulig, hvis det ikke var lykkedes efter Ministeriet Neergaards Fald at bringe vort Valutavæsen i en betydelig bedre Orden, end det var under Ministeriet Neergaard.

Det af Venstre stillede Forslag har nu foranlediget en hastig Beslutning af det konservative Folkeparti, der ikke følte sig tiltalt af Forslaget, men har ment det nødvendigt at stille et selvstændigt Forslag. Om dette maa jeg straks sige, at jeg kan ikke tilraade at stemme derfor, alene af sproglige Grunde synes jeg, det er umuligt. Da jeg gik i Suhmsgades Kommuneskole, vilde jeg have faaet Slet, hvis jeg havde skrevet Stil paa den Maade. Men den ærede Forslagsstiller sagde jo selv, at man havde maattet handle i Hast, og saa forstaar jeg, det er undskyldeligt, at Sproget er saa daarligt, at man alene af den Grund ikke kan stemme for Forslaget. Men naturligvis vil jeg heller ikke kunne tilraade at stemme for dette Forslag, selv om det i sproglig Henseende blev forbedret, thi det indeholder jo den Urigtighed at kræve, at kun de direkte Skatter skal nedsættes, og det kan jo fornuftigvis ikke blot være de direkte Skatter, der er tyngende; jeg har i hvert Fald modtaget adskillige Deputationer, ikke mindst i den senere Tid, fra næringsdrivende, der har bedt om alt andet end de direkte Skatters Nedsættelse, der har bedt om Foranstaltninger paa helt andre Punkter end med Hensyn til de direkte Skatter.

Men dernæst maa jeg anbefale at stemme imod dette Forslag ogsaa paa Grund af den Urigtighed, det indeholder overfor Regeringen, idet det udtrykker en Beklagelse af, at Regeringens Evne til at anvise farbare Veje med Hensyn til Fremme af Erhvervslivet ganske har svigtet. Dette er en Urigtighed og en Dristighed, som jeg

synes, man fra konservativ Side alligevel burde betænke sig paa paa den Maade at fremføre, thi der er jo ingen her i Landet, der er i Tvivl om, at mere end nogen er det de Konservative, der har spærret Vejen for enhver Foranstaltning til Støtte for Erhvervslivet. Om Venstre vidste man paa Forhaand, hvorledes Partiet stod overfor Spørgsmaalet om Foranstaltninger til Hjælp for Byerhvervene; men med Hensyn til de Konservative var der dog Grund til at formode, at de i saa Henseende vilde stille sig imødekommende.

Derfor er det saa meget brutalere, naar netop de Konservative ved enhver given Lejlighed har lagt sig i Vejen for Foranstaltninger, hvis Formaal var i større eller mindre Grad at faa Produktionen i Gang. Det kan neppe være saaledes, at den ærede Forslagsstiller, det ærede Medlem Hr. Pürschel, er uvidende om, hvad der er gaaet for sig i Løbet af Vinteren. Det ærede Medlem kan ikke være uvidende om, at der i Oktober Maaned blev fremsat Forslag om Millionbeløb til omfattende Arbejdsforanstaltninger, og at dette Forslag under Indflydelse af de Konservative og Venstre blev ødelagt saaledes, at det, der kom ud af Forhandlingen, kun var af meget ringe Værd; det ærede Medlem kan heller ikke være uvidende om, at der i December Maaned blev fremsat Forslag om at hjælpe de kriseramte Arbejdere, og at der den Dag i Dag er Tusinder af nødlidende Arbejderfamilier, der overhovedet ingen Understøttelse faar, fordi Venstre og de Konservative har modsat sig Gennemførelsen af de beskedne Foranstaltninger, der blev foreslaaet.

Og endelig ved det ærede Medlem jo, at der i Januar Maaned, for snart tre Maaneder siden, blev fremsat et Forslag om at yde Industrier, der var kriseramte, en saadan Hjælp, som de ogsaa selv mente vilde være i Stand til i vid Udstrækning at bringe Produktionen i Gang. Dette Forslag, der var støttet af Industriraadet, fik i Folkevalgsudvalget Anbefaling af tre Medlemmer af Industriraadet, de Herrer Dessau, Hartz og Olesen, der mødte som Deputation og bad Folketingets Udvalg om at gennemføre dette Forslag, et Forslag, om hvilket det ærede Medlem Hr. Drachmann ved første Behandling i Januar Maaned udtalte sig særdeles anerkendende, i Forbindelse med hvilket han sagde, at han vilde ikke være med til at tage Ansvar for Regeringen for, at der ikke kom 30 000 Arbejdere i Arbejde; nej, Ansvar, sagde han, maa ligge paa Regeringen, og derfor stiller vi os velvilligt